

Список використаних джерел:

1. Корнієнко О. М., Булатов С. В. Активний туризм : навч. посібн. для студентів вищих навчальних закладів. Вид. 2-ге перер. і доп. Запоріжжя : Національний університет «Запорізька політехніка», 2022. 293 с. <http://eir.zntu.edu.ua/handle/123456789/9157>
2. Зарубіна А. В., Сіра Е. О., Демчук Л. І. Особливості туризму в умовах воєнного стану. Економіка та суспільство. Випуск №41. 2022. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-41-14>

Юрій ЧЕРНЕВИЙ,
д.б.н., професор кафедри лісового і аграрного менеджменту
Уляна САВКІВ,
к.е.н., доцент кафедри менеджменту і маркетингу
Романа КОНИК,
здобувач вищої освіти ОС «бакалавр»
спеціальність «Облік і оподаткування»
Прикарпатський національний університет імені
Василя Стефаника,
м. Івано-Франківськ,
Україна

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ ТУРИСТИЧНОЮ СФЕРОЮ В УМОВАХ ВІЙНИ

Наша країна має можливості для розвитку туризму та здійснення конкурентного прориву, але вирішення цього завдання потребує державного регулювання та підтримки з боку державних органів влади.

Національна економіка України тісно пов'язана з розвитком туристичної галузі, яка є пріоритетною та важливою складовою економічної системи. Україна володіє значним потенціалом для розвитку транскордонного співробітництва як одного з напрямів реалізації євроінтеграційних прагнень, що пояснюється унікальним геополітичним становищем країни [1, с. 126].

Під час війни ситуація з туристичною галуззю в нашій країні виглядає досить песимістично. Однак є надія, що після завершення конфлікту туристична галузь почне відроджуватися. Про це свідчить досвід держав, які брали участь у воєнних діях і змогли вивести туризм на нову стадію. Серед них: Хорватія, Ізраїль та Грузія.

У Хорватії під час війни туристична галузь занепадала, але якісна рекламна кампанія посприяла тому, що сьогодні Хорватія стала популярним напрямком для багатьох туристів з усього світу і має значний вплив на економіку країни [2].

Ізраїль зберіг свій статус туристичного центру, незважаючи на війну, що триває. Туризм чудово адаптувався до війни. Більше того, сьогодні він став важливим сектором економіки [2].

Після війни з Росією Грузія стала відомою в усьому світі і зростання інвестиційних потоків у галузь вивело Грузію на новий світовий рівень [2].

Звичайно, війна в Україні не має паралелей у новітній історії, тому неможливо провести правильну аналогію з країнами, які подолали військовий конфлікт і відродили свою туристичну галузь. Над відродженням туристичної галузі України потрібно працювати вже сьогодні.

Військовий конфлікт зруйнував туристичну інфраструктуру в багатьох регіонах України, що призвело до таких негативних наслідків, як зменшення кількості іноземних туристів, але незважаючи на таку ситуацію, туризм продовжує функціонувати.

Програма післявоєнної відбудови, яку розробляє український уряд, повинна включати туристичну галузь. Переговори зі світовими готельними мережами про їхнє поширення в Україну мають розпочатися вже сьогодні. Слід підготувати широку маркетингову кампанію для зовнішнього ринку. Україна має бути визнана не лише як місце проведення бойових дій, але й як безпечна країна для подорожей. Слід відновити туристичну інфраструктуру, що неможливо без співпраці з іншими країнами та міжнародними організаціями. Важливо також для відродження туризму в Україні створити національні представництва українського туризму в зарубіжних країнах.

До основних чинників що перешкоджають розвитку туризму слід віднести такі: військові дії на території України; відсутність належної співпраці між органами державної влади, громадськими організаціями, науковими установами та підприємствами; недостатня участь регіону в програмах міжрегіонального і транснаціонального співробітництва; цінова невідповідність якості наданих туристичних послуг, матеріального добробуту населення для розвитку приватного туризму в регіоні; низький рівень безпеки для туристів.

Цю несприятливу ситуацію можна подолати, надавши місцевим органам влади певні повноваження для розвитку туризму в регіоні. Розвиток туристичної галузі, сприятиме відновленню регіональної економіки, соціальному захисту населення та покращенню загальної туристичної ситуації.

Таким чином, розвиток туристичного сектору слід регулювати такими способами:

- оптимізація оподаткування рекреаційно-туристичної діяльності;
- удосконалення механізму ціноутворення на туристичні послуги;
- запровадження ефективної інноваційно-інвестиційна політики та державного фінансування.

Для ефективного використання механізмів державного регулювання та подолання кризи необхідно враховувати такі елементи: відновлення довіри туристів до вітчизняного ринку туристичних послуг та інтенсивна рекламна кампанія туристичної галузі.

Актуальними аспектами відродження туристичної сфери є удосконалення організаційно-правового регулювання фінансової підтримки туристичної діяльності, застосування перспективних форм і методів фінансової підтримки до стратегічних напрямів розвитку туристичної галузі та інфраструктури, створення конкурентоспроможного на міжнародному рівні туристичного продукту. Нова економічна реальність вимагає від України вжиття ефективних заходів щодо регулювання туристичної галузі.

Список використаних джерел:

1. Розвиток транскордонного співробітництва: науково-аналітична доповідь / НАН України. ДУ «Інститут регіональних досліджень ім. М.І. Долишнього НАН України»; (Серія «Проблеми регіонального розвитку») наук. редактор В.С. Кравців. Львів, 2016. 156 с.

2. Дворська І. Туристична галузь після війни: чи можлива реанімація та антикризове управління? liga.net, 2022. URL: <https://blog.liga.net/user/idvorskaya/article/44952>.

РОЗДІЛ 5. МЕНЕДЖМЕНТ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Олександр ЖИГУЛІН,

д.е.н., професор кафедри менеджменту та логістики
Одеського національного технологічного університету,

Наталія ПОНОМАРЕНКО, Сергій ТИТЯПКІН – члени наукового
гуртка «Креативне мислення» Білгород-Дністровського фахового коледжу
природокористування, будівництва та комп'ютерних технологій

м. Одеса, м. Білгород-Дністровський, Україна

АНТИКРИЗОВА Й ІНФОРМАЦІЙНА МЕТОДОЛОГІЯ: ГНОСЕОЛОГІЯ, УПРАВЛІННЯ

Більшість підприємств України на кризовому й інформаційному етапі розвитку суспільства знаходяться у стані кризи, динаміку якої характеризує динаміка ВВП країни. Дані Державної служби статистики України свідчать про падіння економіки під час війни на 26 %.

Разом з тим, на фоні кризи відбувається прогресуюче зростання економічних показників підприємств, що розвиваються за інклюзивною моделлю (задоволення інтересів бізнесу, суспільства й держави) або моделлю розвитку на основі антикризової й інформаційної методології управління. Її використання передбачає постійне проведення наукових досліджень за допомогою антикризової й інформаційної методології.

Антикризова властивість методології (гносеологія, управління) проявляється через орієнтацію управлінських впливів і методів дослідження на синергетичний взаємозв'язок між основною споживчою властивістю товарів (економність, якість, креативна диференціація), психофізіологічною характеристикою працівників (динамік, статик-раціоналізатор з якості, інтуїтив-творець) і видом структури управління виробничою діяльністю (економно-, якісно-, диференційно-дисипативна). Дана орієнтація створює умови самоорганізації, самоуправління й саморегулювання бізнесу, що є стабілізуючою умовою діяльності під час кризових явищ.

Інформаційна властивість методології передбачає наявність і регулярне оновлення через ресурси штучного інтелекту банку способів і прийомів коригування методів управління функціональними підсистемами системи управління підприємницькою структурою бізнесу на основі світової управлінської інформації. Перевагами даного джерела інформації є вичерпність і перевірка практикою.

Досліджувати систему методів управління (формування продукту, ціноутворення, рекламування, збут, виробництво, персонал, бюджетування, інвестування, фінансування) рекомендується за допомогою дедукції (орієнтація на дію законів ринкової економіки й закону еволюції життя), методу моделювання (Модель розвитку бізнесу на основі антикризової й